

edina krajša cesta do železniške postaje „Pesnic-hof“ zapreti za naše okraje, da bodo tedaj naši ljudje daleč okrog morali peljati, preden na železniško postajo pridejo. Ova postaja je že itak odročna posebno od južno-izhodne strani, zato so tukajšnje občine že pred 2 letoma prošnjo vložile za prestavo železniške postaje na bolj primeren prostor, a prošnja je bila odbita, češ, da bi to preveč stalo denarja; vendar se je takrat opazka napravila od viš. ministerstva, da se ima bolj pripravna cesta napraviti do postaje; a sedaj nam hočejo še dosedajno cesto vzeto; ali je to skrb za obči blagor!?

Od sv. Marjete niže Ptuja. Velik del fare sv. Marjete, namreč Samušani, Tibovci, Prerad leži preko Pesnice, čez to vodo postavljene so brvi, pa takove, da se Bogu usmili. Takaj omenim samo šolo obiskavajočih otrok. Videl sem v zimi te otročiče po štirih po brvi namrznjenej z ledom kakor valjar okroglo plaziti v nevarnosti, vsak trenutek v nakipjeno Pesnico padnoti. Nebi li srenjski predstojniki kterega najbližje brvi stanujočega odbornika odredili, da se iz teh brvi led poseka, ali boljše brvi napravijo?

Iz žavske okolice. V Petrovčah nahajate se dve stranki, ki ste ena drugej vedno v laseh in si hudo nasprotujete, če tudi prav za prav sami ne veste, za kaj. Vsled tega so bile petrovške srenjske volitve dvakrat zaporedoma ovržene, ker je nasprotna stranka zoper nepovoljno volitev vsikdar pritožbo vložila. Po takem je bila Petrovska občina skoraj celo lanjsko leto brez pravega župana in tudi brez vsakega pravnega občinskega odbora. Kdo vé, kako dolgo bi še bile te zmešnjave v Petrovčih trajale, ko bi ne bilo okrajno glavarstvo tej reči v okom prišlo. K tretjej volitvi prišel je namreč komisar iz Celja v Petrovče, da je na red in pravilnost pazil in še le pod njegovim nadzorništvom se je volitev pravilno zvršila. Župana in odbor so pa morali v Celju voliti. V našej fari, kakor tudi po bližnji okolici, razsaja že precej časa znana kužna, vratna bolezen „difteritis“. Samo v našej okolici je že nad 50 otrok v tej bolezni umrlo, veliko pa jih je še bolenih. Vendar zdaj „difteritis“ pri nas jenjuje.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nove volitve za deželni zbor štajerski in koroški bodo se vršile meseca februarja. Slovenci na Štajerskem smo se iz večjega že porazumili o kandidatih, katerih pa ne bomo nemškutarjem v zasramovanje pred časom na nos obesili. — Na Kranjskem imajo 30. in 31. jan. volitev za kupčijsko zbornico. — V Trstu so morali par vročih lahonov zapreti, ker so se preveč jokali za umrlim italijanskim kraljem in obžalovali, da se mu ni posrečilo še Trsta Avstriji vzeti. — Na Tirolskem postopajo naši libe-

ralni ministri čedalje bolj ostro, te dni so veliko narodno društvo za deželo Tirolsko prepovedali. — V Predarlskem so volitve že razpisane, ravno sedaj se vršijo volitve volilnih mož. — V Pragi delajo priprave za cesarjeviča Rudolfa, ki misli tam stanovati več časa, brž ko se iz Angleškega povrne domov. — V Levovu na Gališkem so 30 gospodov zaradi veleizdajstva začeli tožiti, katerega so se baje krivi storili, ko so se pogovarjali o tem, kaj hočejo od svojih kandidatov za dopolnovolno volitev v državni zbor tirjati. — Državni zbor je pričel zborovati in pogovarjati se o novej nagodbi z Ogersko. Poslanci radi izostajajo, da jih hoče za sklepanje potrebno število zmanjkati. No, g. Seidl že ne utegne vstrajno na Dunaju sedeti, čeravno služi vsak den 10 fl. Slišimo, da se okoli Pohorja vozi, steze ogleduje — sedaj v snegu — in agitira za bližnje volitve. — Magjarski minister Tisza je vendarle hodil v Berlin in k Bismarku. Ponudil je temu, naj potegne z Magjari zoper Ruse; toda Bismark mu je dveri pokazal. Vsled tega je Tisza domov prišel ves pobit in potr; govorica se je že raznesla, da se je ministrovanja naveličal ter da hoče vse pustiti pa iti. — Znanega srbskega rodoljuba, dr. Miletiča, ima sedaj magjarsko ministerstvo pred sodnijo zaradi veleizdajstva, katerega se je baje pred lanjskim krivega storil, ko se je pričel srbsko-turški boj. Ali priče se ne vjemajo. Vendar je državni pravdnik stavil predlog, naj obsodijo Miletiča na smrt, ali v zapor na žive dni. Sodnija še ni razsodila. — V Zagrebu v hrvatskem saboru se je predčitalo cesarjevo pismo kot odgovor na prošnjo hrvatskih poslancev, ki so prosili, naj bi se Dalmacija in vojaška Granica brž združila z Hrvatsko. Svitli cesar prošnje niso popolnem odbili, ampak rekli, da sedaj za to še ni priličen čas. To kaže, da se bodo Hrvatom ob svojem času narodne želje, ki so tudi želje Slovencev, gotovo spolnile. — Nesrečnim prebivalcem Dugopolja v Dalmaciji, ki so lani od Turkov bili napadjeni in izropani, so svitli cesar darovali 5000 fl. — Rumunski knez bi rad imel avstrijsko Bukovino. To so nam nevarne želje!

Vnanje države. Italijanskega kralja Viktorja Emanuela so 17. jan. v Rimu pokopali. Novi kralj, njegov sin Humbert, je 34 let star in sluje kot sovražnik Avstrije, čeravno mu je mati bila avstrijska nadvojvodinja Adelheida. Nemški cesarjevič Friderik je prišel na Italijansko, da se vdeleži kraljevega pogreba; naš cesar so v ta namen odposlali nadvojvodo Rajnerja. — Bismark se trdno drži ruske zveze in po svojih listih nasvetuje, naj se turška gnjusoba popolnem iz Evrope pobriše, socijalni demokrati robnijo pa zoper Ruse in prestrašeni lutrovci prosijo, naj preneha „kulturna borba“, ker je le katoliškej Cerkvi na korist, katera vsled preganjanja še le bolj močna postaja. Bavarski deželni zbor je enkrat liberalnega ministra Lutz-a hudo zdelal, ker je skušal katoliške šole spremin-

jati v brezverske. — Nemškemu cesarstvu bo letos zmanjkalo 40 milijonov; francoske milijarde so že zapravili. — Francozi pa dobro gospodarijo, prihranili bodo 17 milijonov. — Angleži so slišali, da bi Francozi, Španjci, Italijani in Grki hudi bili, če bi Egipt ali Kandija prišla v angleško oblast. Vsled tega so Angleži precej omolknili in celó turškemu sultanu povedali, da mu z vojniki gotovo ne pridejo na pomoč. To je Turka tako potrló, da je sklenil Rusa iti prosit za mir ali vsaj za premirje. Grki so pa vsled tega silno iznemirjeni. Bojijo se namreč, da bi se iztočno ali turško prašanje ne rešilo brez ozira na njih, ker so do sedaj roke križem držali in gledali, kako so Slovani svojo kri prelivali v strašnem boju zoper turškega divjaka. Grki hočejo torej nekaj storiti, dokler je še čas in pošiljajo mnogo dobro orožanih prostovoljcev v Tesalijo, Epir in Kandijo. Tukaj so se kristijani že vzdignili zoper Turka in v Apokoroni proglasili provizorično ali začasno vladó. Turški sultan je starega velikega vezirja, Edhem-pašo, odstavil in na njegovo mesto pozval miruljubivega Hamdi-pašo. V ruski glavni stan je pa odposlal Server-pašo in Mehemed-pašo, naj skušata sklenoti mir z Rusi. Ali sta kaj opravila ali ne, to še ni znano.

Vojska za svobodo turških kristijanov.

Pretočeni teden je bil za Slovane neznano vesel in slovit, za Turke pa strašno žalosten in poguben. Če se jim ne posreči od Rusov brž miru izprositi, morajo pod strahovitimi udarci brž onemoči. Tretja turška vojska, namreč ona v Šipkinem klanecu je uničena, Niš od Srbov vzeta, Barski grad v črnogorski oblasti, 150.000 Rusov na stezi v Adrianopol in Carigrad. Godilo se je pa tako: veliki knez Nikola je ukazal 3 generalom: Gurko-tu, Karzovu in Radeckiju iti čez Balkan; Gurko je to storil prvi in že 3. jan. prodril v Sofijo. Karzov je 2. 3. 4. in 5. jan. splezal skoz Trojanske klanee, kder je 4 turške šance vzel in 500 Turkov pobil ter zaplenil veliko živeža, obleke in streljiva. Njegovi ljudje so veliko trpeli, 70 vojakov mu je zmrznilo; toda 6. jan. je stal že unkraj Balkana v Kosnici in začel tiščati proti Filipopelnu. V Šipkinem klanecu je pa Radecki miren ostal do 9. jan. Med tem sta pa Mirski in Skobeljev tako opazno, prvi na izhodni, drugi na zapadni strani, po snegu in ledu zmuznila čez Balkan, da Turki nič niso slutili, kako so jim Rusi že za hrbtom; 9. jan. okoli 11. ure zgrabi Radecki od preja, boj se začne od vseh strani in ob 6. uri zvečer je cela turška vojska vlovljena namreč: 28.000 mož, 1000 konjev, 12 možnarjev za metanje bomb, 12 težkih in 86 drugih kanonov, 1200 zabojev patron, 200 vozov in 800 šotorjev. To je bil res strahovit udarec za Turka; dolgo in jako krvavo varovani Šipkini klaneci so z veliko in važno stezo vred zgubljeni, ruska-južna armada, 80.000 mož, dere neprenehoma skozi dobljeno sotesko, veliki knez Nikola

sam je tudi ondi šel 14. jan. čez Balkan in se nastanil v Kazanliku na Tulovem polji; brzi kozaki pa so že zaseli železnico od Jambola do Jeni-Sagre in Karabunarja blizu vode Marice, ki teče malo niže mimo Adrianopelua. General Gurko pa od Sofije pred seboj tira Sulejman-pašo tako naglo, da so Turki že Tatarbazarčik zapustili, požgali in se pomaknili v Filipopol, kder utegne Sulejman zajet biti, ker mu Rasi od Šipke sem lahko pridejo za hrbet. Drugo slavno zmago pridobili so pa junaški Srbi; general Lešjanin je namreč vse zašancane vesi in hribe okoli Niša v naskoku vzel, 7. jan. Markovo kulo in Vlasko gnezdo, 8. jan. Gorico, 9. Vinik in 10. zvečer so se Turki udali Srbom. Knez Milan je v staroslavni Niš veselo obhajal svoj vhod, obdan od navdušenih Srbov; v trdnjavi so zaplenili 200 kanonov in 20.000 novih pušek, zajete turške vojake so razorožali in potem spustili. Srbska vojska, ki je do sedaj Niš oblegala, hiti urno in krepko na Kosovo polje v Prištino in Prizren; Belimarkovič je Vranjo vzel in nekateri srbski oddelki so že blizu Mitrovice in Prištine. General Nikolič pa stoji pred Novim-Varošem. Eden oddelek srbske vojske se je združil z Rumuni in napada Vidin. Ob Drini so beseuski Turki hotli vdreti v Srbijo, so pa bili odbiti. Tudi jih pomnoženo število vstašev nadleguje. Tretjo veliko zmago v pretečenem tednu so priborili hrabri Črnogorci. Dva meseca oblegovani grad v Antivaru se jim je na milost in nemilost udal; 2500 turških vojakov so vlovili, 12 težkih kanonov in 800 veder smodnika zaplenili. Veselje med Črnogorci je veliko in zmagoviti Petrovič hiti sedaj, da še se Skadarja brž polasti. Cesarjevič stoji pred Ruščukom ter je zvezo med Razgradom in Šumlo, potem med Šumlo in Slivno pretrgal. Turški prebivalci povsod bežijo v Carigrad in v Azijo, iz Adrianopelua je skoro vse pobegnolo. V Erzerumu se Turkom že tako slabo godi, da so se hotli vdati, če se jim pusti orožje, kar se jim je pa odbilo. Turško brodogeje je hotlo vendar enkrat Rusom svojo jezo pokazati in je po 130 bomb spustilo v pomorska ruska mesta: Eupatorijo, Feodozijo in Anapo. Nekaj hiš se je podrló in par ljudi je bilo ranjenih, več pa Turk ni opravil in je zopet po morju dalje pobrisal.

Za poduk in kratek čas.

Nove črtice iz slovanskega bojišča v Aziji in Evropi.

III. Kedar se začnejo višji peveljniki zaporedom odstavljati in menjavati, je to gotovo znamenje, da gre z vojsko rakovo pot. Preden se novi poveljnik z vsem zaznani, preteče vselej nekaj časa in ko namisli kaj zdatnega storiti, mora prepričati se, da je bil pravi trenutek zamudil. To je tem pogubniše, kedar nasprotnike vodi pogumen,